

ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2017

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Avenant en nieuwe overeenkomst tussen het RIZIV en VAZG

Artikel 2

Het RIZIV (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) stelt via cofinanciering opnieuw middelen, voor de periode 2017-2018, ter beschikking voor de bevordering van het ICT-gebruik in de eerste lijn in Vlaanderen (ICT: informatie- en communicatietechnologie). Met deze middelen willen we de samenwerking en gegevensdeling in de gezondheidszorg, tussen eerstelijnsactoren, aanmoedigen. We willen deze samenwerking bevorderen door een verhoging van het gebruik van ICT-toepassingen en eGezondheidsdiensten. Daarnaast willen we de gebruiksvriendelijkheid van ICT en eGezondheidsdiensten ondersteunen en stimuleren.

De "overeenkomst (1 augustus 2015-31 juli 2016) van 13 oktober 2015 tussen het comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging, ingesteld bij de dienst voor geneeskundige verzorging van het RIZIV en het Agentschap Zorg en Gezondheid". Deze overeenkomst werd via een avenant au contrat van 16 januari 2017 verlengd tot 31 december 2017. Het betreft "Avenant bij de overeenkomst (1 augustus 2015-31 december 2017) tussen het comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging, ingesteld bij de dienst voor geneeskundige verzorging van het RIZIV en het Agentschap Zorg en Gezondheid".

Daarnaast werd voor de periode 2017-2018 een nieuwe overeenkomst afgesloten.

Het betreft de "overeenkomst (1 juli 2017 – 31 december 2018) van 27 januari 2017 tussen het comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging, ingesteld bij de dienst voor geneeskundige verzorging van het RIZIV en het Agentschap Zorg en Gezondheid".

De overeenkomst van 27 januari 2017 werd net zoals de overeenkomst van 13 oktober 2015 afgesloten in het kader van "de mission statement rond de bevordering van ICT-gebruik in de eerste lijn' van het RIZIV. Echter tijdens deze nieuwe projectperiode mag enkel ingezet worden op acties die kaderen binnen module 2 en 3 van deze mission statement. De module 2 heeft als doel het "Organiseren van opleidingen en cursussen met betrekking tot de identificatieprocedure via eID, de installatie van eHealth certificaten en het gebruik van verschillende systemen e-Gezondheid binnen het EMD". De module 3 heeft als doel het "Organiseren van opleidingen en cursussen met betrekking tot het doelmatig gebruik van EMD om gezondheidszorg aan patiënten te

ondersteunen en te optimaliseren.". De module 1 "Organisatie van algemene informatiesessies" werd verondersteld, gedekt te zijn geweest door de initiatieven die gerealiseerd worden in het kader van de overeenkomst van 13 oktober 2015.

De overeenkomst van 27 januari 2017 werd net zoals de overeenkomst van 13 oktober 2015 afgesloten in uitvoering van het Nationaal akkoord geneesheren-ziekenfondsen, gesloten op 22 december 2014. Het sluiten van dergelijke akkoorden is een essentieel instrument in het beheer van de ziekteverzekering, die ook in het kader van de zesde staatshervorming tot het federale bevoegdheidsdomein blijft behoren. Artikel 5, §1, I, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, bepaalt inderdaad dat de federale overheid bevoegd blijft voor de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Het Grondwettelijk Hof heeft in een arrest van 21 december 2000 met betrekking tot het invoeren van een verbod op honorariumsupplementen voor niet-geconventioneerde artsen ten aanzien van de middelen afgeleid uit de schending van de bevoegdheidsverdelende regels gesteld dat: "De bestreden bepalingen hebben hoofdzakelijk betrekking op het toepassingsgebied van de overeenkomsten gesloten tussen de beroepsorganisaties en de verzekeringsinstellingen, zoals daarin is voorzien en zoals ze zijn georganiseerd bij artikel 50 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. Zij vallen dus onder de aangelegenheid van de ziekte- en invaliditeitsverzekering."

Artikel 50 van de GVVU-wet is aldus de wettelijke basis voor de Nationale akkoorden tussen de artsen en de ziektefondsen (GVVU: geneeskundige verzorging en uitkeringen). In de nu bevroegde overeenkomst wordt uitdrukkelijk verwezen naar het Nationaal akkoord van 22 december 2014 en specifiek naar punt 4.3.3. van het akkoord.

Het punt 4.3.3. luidt als volgt:

"4.3.3. Het RIZIV zal samen met alle betrokken partners (artsenorganisaties, ziekenfondsen, softwareleveranciers, Recip-e, ...) in 2015 een ruime informatiecampagne opzetten en praktische leersessies organiseren die het mogelijk moeten maken dat een maximaal aantal artsen vertrouwd worden gemaakt met:

- het gebruik van Recip-e (elektronisch voorschrijven van geneesmiddelen);
- het elektronisch aanvragen van de terugbetaling van geneesmiddelen hoofdstuk IV;
- het raadplegen van de verzekerbaarheid, e-fac en e-DMG;
- het aanmaken en opladen van SUMEHRS;
- de procedure van toestemming van de patiënten voor het elektronisch uitwisselen van gegevens tussen artsen die een therapeutische relatie hebben met de betrokkenen;
- ...

Deze vormingssessies zullen in het kader van accreditering worden erkend. De campagne zal worden gefinancierd ten laste van de administratiekosten van het RIZIV."

Uit de tekst van het punt blijkt dat het steeds beoogt doelstellingen van de federale ziekteverzekering te realiseren: het voorschrijven en terugbetalen van geneesmiddelen, het raadplegen van de verzekerbaarheid, de elektronische facturatie, het elektronisch medisch dossier enzovoort.

Bovendien wordt in het punt duidelijk gestipuleerd dat de vormingssessies in het kader van de accreditering zullen worden erkend. Deze accreditering, als kwaliteitsbevorderend instrument, maakt op haar beurt deel uit van de ziekteverzekering en vindt haar wettelijke basis in artikel 36bis van de GVVU-wet.

Deze bepaling voorziet uitdrukkelijk de continue opleiding van de artsen als een accrediteringsvoorwaarde en het is naar deze voorwaarde dat in punt 4.3.3. wordt verwezen inzake de erkenning van de vormingssessies.

De Vlaamse Gemeenschap kan niet zonder meer de wijze bepalen waarop de in de overeenkomst bepaalde acties ten goede kunnen komen aan de zorgverlenersartsen. De acties werden alleen aanvaard omdat ze beantwoorden aan het door RIZIV voorgestelde mission statement in uitvoering van het punt 4.3.3., wat trouwens door het Verzekeringscomité werd geverifieerd en bevestigd.

De Raad van State merkt in zijn advies op dat hij uit de betrokken overeenkomsten en de memorie van toelichting niet op sluitende wijze kan opmaken of de financiële middelen die door de federale overheid op grond van dat protocolakkoord via het RIZIV worden ingebracht voor de financiering en de uitvoering van de gemeenschappelijke acties, enkel betrekking hebben op federale bevoegdheden.

Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd zullen de financiële middelen die door de federale overheid worden ingebracht enkel aangewend worden voor de doelstellingen opgenomen in het op basis van het in artikel 50 van de GVVU-wet afgesloten Nationaal akkoord en dus enkel voor de federale bevoegdheden aangewend worden.

Er moet geen RIA (reguleringsimpactanalyse) worden opgemaakt omdat dit regelgeving is zonder of met weinig inhoudelijke effecten of met een louter formeel karakter.

Hoofdstuk 3. Mobiliteit en Openbare Werken

Afdeling 1. Aanpassing indexatie heffing en boete kilometerheffing

Artikel 3 en 4

Op 1 juli 2017 zou de heffing en het boetebedrag voor de kilometerheffing een eerste keer worden geïndexeerd. De Single Service Provider beschikt overeenkomstig de DBFMO-overeenkomst evenwel over een termijn van drie maanden om een wetswijziging door te voeren in zijn programmatie. Gezien de huidige index gebaseerd is op de maand mei, waarvan het indexcijfer pas bekend is in juni, zou de Service provider deze mogelijks pas vanaf september kunnen toepassen. Daarom wordt voor het lopende jaar voortaan gekeken naar het indexatiebedrag van de maand maart, dat begin april bekend is, waardoor dit tijdig tegen 1 juli 2017 kan geïmplementeerd worden.

Voor de periode mei 2016-maart 2017 komt dit éénmalig neer op een indexatie op basis van 10 maanden, wat neerkomt op indexatie van 1,77%.

In een Brussels ontwerp van ordonnantie wordt dezelfde aanpassing voorgesteld voor de indexatie van de heffing en de boete.

Gelet op 1 juli 2017 als datum van de eerste indexering is voorliggende aanpassing dringend en vereist ze spoedbehandeling door de Raad van State.

Repliek op het advies van de Mobiliteitsraad (MORA)

Op 28 april 2017 verstrekke de MORA bij hoogdringendheid een advies.

In de eerste plaats wijst de MORA op het belang van de voorspelbaarheid van de tarieven op lange termijn (minimaal 5 jaar). Daarom is de Raad voorstander van

kleinere frequenties van wijzigingen aan de tarieven (niet jaarlijks) die bovendien minstens 10 maanden voor de inwerkingtreding worden aangekondigd.

Verder betreft de MORA het gebrek aan eenvormigheid en risico op concurrentievervalsing ingevolge het feit dat de tarieven geïndexeerd zouden worden in het Vlaamse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar niet in het Waalse Gewest.

Tot slot wijst de Raad op een aantal gebruikersproblemen waarvoor nog een oplossing zou moeten worden uitgewerkt, met name:

- Invoering van graduele boetes, bij voorkeur identiek in alle gewesten
- Door problemen met onvoldoende accuraat werkende on board units wordt momenteel een groot aantal boetes onterecht opgelegd.

Repliek van de Vlaamse Regering:

De Vlaamse Regering is op de hoogte van de aangehaalde suggesties inzake een meer gradueel boetesysteem en een secundair systeem of vangnet ingeval van een defecte OBU's. Hierover werd al tweemaal vergaderd op het intergewestelijk overleg. Gezien deze wijzigingen moeten kaderen binnen het wettelijk kader van de Europese tolrichtlijn, werden bepaalde aspecten ook besproken met de Europese Commissie. Hopelijk kan hierover spoedig overeenstemming worden gevonden tussen de gewesten.

Het principe van de jaarlijkse indexatie van de tarieven is voorzien in het Samenwerkingsakkoord Kilometerheffing. Hoewel de voorliggende tekst niet zo ver gaat als aangeraden door de Raad, beoogt voorliggende aanpassing van de indexeringsformule een snellere bekendmaking (in april in plaats van pas in juni) van de aangepaste tarieven en boetebedragen en aldus niet alleen boetes te vermijden in de contractuele relatie met Satellic als single service provider, maar ook een snellere bekendmaking aan de weggebruiker en dus een grotere voorspelbaarheid.

De afwijkende werkwijze van het Waalse Gewest inzake de indexering van de tarieven is inderdaad betreurenswaardig, en is niet onze lezing van het Samenwerkingsakkoord.

Hoofdstuk 4. Kanselarij en Bestuur

Afdeling 1. Fonds Personeelsleden met Verlof voor Opdracht

Artikel 5

Bij elk Vlaams ministerie bestaat er een begrotingsfonds voor de vervangers van personeelsleden van het betrokken Vlaams ministerie die ten laste genomen worden door andere overheden of vakorganisaties. Door middel van dit begrotingsfonds kan de loonkost van die personeelsleden worden teruggevorderd en kunnen deze ontvangsten gebruikt worden om de loonkost van de vervangers te betalen.

Naar het Facilitair Bedrijf worden echter een aantal personeelsleden van andere overheden overgedragen zonder kredietoverdracht. Met de toevoeging van paragraaf 7 wordt de terugvordering van wedden en ermee samenhangende vergoedingen of kosten met betrekking tot deze personeelsleden of hun vervangers toegewezen aan het fonds bij het Vlaams ministerie Kanselarij en Bestuur. Paragraaf 8 bepaalt dat de middelen die op basis van paragraaf 7 worden verkregen aangewend moeten worden voor de betaling van wedden, weddentoelagen en werkingskosten van deze personeelsleden of hun vervangers.

Afdeling 2. Gemeentefonds – cofinanciering externe audit

Artikel 6

Op 16 december 2011 besliste de Vlaamse Regering dat de kosten voor de uitbouw van de externe audit voor lokale besturen, als sluitstuk van de lokale beleids- en beheerscyclus, gelijk verdeeld moesten worden tussen de Vlaamse overheid en de lokale besturen, waarbij elk 50% van de kostprijs voor zijn rekening zou nemen. De cofinanciering door de lokale besturen wordt daarbij in de praktijk gecompenseerd door een recurrente afhouding op de dotaties aan het Gemeentefonds (45% van de kostprijs) en het Provinciefonds (5% van de kostprijs).

Vermits de externe audit voor de lokale besturen geleidelijk werd uitgebouwd (start in het begrotingsjaar 2013 voor 10%, in 2014 voor 30% en in 2015 voor 60%) tot en met de volledige uitrol (100%) vanaf het begrotingsjaar 2016, en de totale kost ervan op kruissnelheid geraamd werd op 5,8 miljoen euro recurrent, werd dit vertaald in het volgende budgettaire groeipad:

	2013	2014	2015	2016
Totaal	580.000	1.740.000	3.480.000	5.800.000
Vlaanderen	290.000	870.000	1.740.000	2.900.000
Gemeentefonds	261.000	783.000	1.566.000	2.610.000
Provinciefonds	29.000	87.000	174.000	290.000

De jaarlijkse opstappen daarbij zijn:

	2013	2014	2015	2016
Vlaamse overheid	290.000	580.000	870.000	1.160.000
Gemeentefonds	261.000	522.000	783.000	1.044.000
Provinciefonds	29.000	58.000	87.000	116.000

Door de afschaffing van het Provinciefonds neemt Vlaanderen vanaf 2015 ook het provinciale aandeel op zich, waardoor de Vlaamse overheid vanaf dan voor 55% en de lokale overheden voor 45% bijdragen in de financiering van de externe audit voor lokale besturen.

In 2016 werd echter de opstap wel gerealiseerd voor het aandeel van de lokale besturen via het Gemeentefonds (+1.044.000 euro, wat de totale financiering via het Gemeentefonds op 2.610.000 euro bracht), maar niet de opstap vanuit Vlaanderen (en de provincies). Daardoor bleef de Vlaamse financiering behouden op het niveau van 2015, nl. 1.914.000 euro (1.740.000 euro + 174.000 euro). In de begroting 2017 bleven deze bedragen gelijk.

Om de overeengekomen verhouding tussen de lokale overheden en de Vlaamse overheid in de cofinanciering van de externe audit voor lokale besturen te herstellen (45%/55%), wordt het bedrag van de laatste opstap van 1.044.000 euro, dat volledig door de gemeenten via het Gemeentefonds werd betaald, herverdeeld op basis van de verhouding 45% gemeenten / 55% Vlaamse overheid. Dat houdt concreet in dat de voorafname van het Gemeentefonds voor de cofinanciering van Audit Vlaanderen vanaf 2017 geen 2.610.000 euro zal bedragen maar slechts 2.035.800 euro (2.610.000 - 1.044.000 + 1.044.000*45%). Dat betekent een vermindering van die voorafname met

574.200 euro vanaf 2017 of een vermeerdering van de dotatie van het Gemeentefonds vanaf 2017 met hetzelfde bedrag.

Het Vlaamse aandeel zou dan op 2.488.200 euro komen (1.914.000 + 1.044.000*55%).

De totale financiering van Audit Vlaanderen voor het luik lokale besturen blijft gelijk (dus 2.610.000 + 1.914.000 = 4.524.000 euro).

Het artikel is aangepast aan de technisch legistische opmerking van de Raad van State.

Hoofdstuk 5. Ruimtelijke Ordening, Onroerend Erfgoed en Woonbeleid

Afdeling 1. Waarborg in toepassing van artikel 78 §2 – bevoegdheden VWF

Artikel 7

Met het oog op het vermijden van een uitwinning van de waarborg van het Vlaams Gewest op de funding verstrekt met toepassing van artikel 78 van de Vlaamse Wooncode en van de daarmee gepaard gaande verliezen voor het Vlaams Gewest, wordt de mogelijkheid voorzien voor het VWF om de activa en passiva integraal over te nemen.

Door deze mogelijkheid te voorzien kan de Vlaamse regering, via de tussenkomst van het VWF, tegeldemaking en vervroegde terugbetaling (met de daarmee verbonden wederbeleggingsvergoedingen aan de kredietverstrekkers en waardeverliezen op de activa) vermijden. Deze decreetsbepaling vergroot de reactiemogelijkheden van het Vlaams Gewest zonder de rechtspositie van de belanghebbende kredietverstrekkers ongunstig te beïnvloeden. De met deze overname gepaard gaande uitgaven en inkomsten worden opgenomen in de begroting van de door de Vlaamse Regering aangeduide instelling.

Het artikel treedt retroactief in werking op 1 april 2017. Naar aanleiding van de vrijwillige ontbinding van een erkende kredietmaatschappij dreigt momenteel de waarborg te worden uitgewonnen. Ingevolge de verstrengde toezichtsregels op de kredietverstrekkers die vanaf 1 mei 2017 van kracht worden, heeft de vereffenaar aangegeven hun opdracht voor die datum te zullen teruggeven, waardoor een faillissement niet te vermijden zou zijn.

Hoofdstuk 6. Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1. Fonds Personeelsleden met Verlof voor Opdracht

Artikel 8

De uitbouw van een nieuw radiolandschap vormt het komende jaar de grootste prioriteit in het mediabeleid. Op 31 december 2017 vervallen de erkenningen van lokale radio-omroepen en moeten er in de loop van 2017 4 netwerk radio-omroepen en 131 lokale radio-omroepen worden erkend. Er worden een 40-tal kandidaatstellingen voor netwerkradio's en een 400-tal kandidaatstellingen voor lokale radio's verwacht.

De kandidaat-omroepen (zowel netwerkradio als lokale radio) moeten ter compensatie van de kosten voor het werk van de erkenning een prijs betalen per ontvankelijk bevonden dossier. Er is toegestaan om de ontvangsten als toegewezen ontvangst te voorzien; met deze inkomsten zullen tijdelijke personeelsleden worden aangeworven voor de afhandeling van deze dossiers. Langs uitgavenzijde wordt nu voorgesteld om de opdracht van het reeds bestaande Fonds voor Gedetacheerden (variabel krediet) voor 2017 tijdelijk uit te breiden zodat ook deze tijdelijke personeelsleden via dit Fonds kunnen worden betaald.

Afdeling 2. Voorstel tot wijziging decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk tot bijkomende ondersteuning van de vereniging van migranten

Artikel 9

Het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk voorziet in de erkenning en subsidiëring van sociaal-culturele verenigingen. Tien van deze erkende en gesubsidieerde verenigingen worden beschouwd als 'verenigingen van migranten' (etnisch-culturele federaties) of als het allochtone middenveld. Tot 2013 hadden ze een apart statuut. Sinds 2013 zijn ze erkend volgens dezelfde voorwaarden als andere sociaal-culturele verenigingen. De basis waarop hun subsidie-enveloppe wordt bepaald is het aantal afdelingen in 2008 of 2009.

Het belang van de verenigingen van migranten kan moeilijk onderschat worden. Ze vormen een onmisbare schakel tussen hun achterban en de maatschappij. Deze verenigingen kreunen onder de vragen van verschillende maatschappelijke actoren en het brede middenveld en vanuit andere beleidsdomeinen zoals onderwijs, werk, wonen en welzijn. Sinds het uitbreken van de vluchtelingen crisis is de vraag naar ondersteuning en begeleiding exponentieel gestegen. Heden opereren ze op de grens van het onwerkbaar terwijl er net naar hen gekeken wordt om sleutelrollen op te nemen in het integratiedebat. Het aantal afdelingen van deze verenigingen kent dan ook een sterke aangroei.

De financiële versterking van de verenigingen van migranten is vandaag urgent en noodzakelijk. De middelen kunnen niet zomaar toegevoegd worden aan de financieringsenveloppe van het sociaal cultureel werk omdat het decreet betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk van 4 april 2003 geen onderscheid maakt tussen de verenigingen voor migranten en de bredere groep van verenigingen.

Het gaat om een tijdelijke maatregel (2017-2020) die enkel bedoeld is om deze organisaties ten volle hun maatschappelijke opdracht te laten uitvoeren. Met het nieuwe decreet houdende de subsidiëring en erkenning van het sociaal-cultureel volwassenenwerk (tweede principiële goedkeuring Vlaamse Regering van 17 maart 2017) zullen deze middelen deel uitmaken van de subsidie-enveloppe op basis waarvan de toelage voor de volgende beleidsperiode (2021-2026) wordt bepaald.

Voor het jaar 2017 is een aanvullend bedrag van 40.000 euro per vereniging voorzien. Vanaf 2018 zal er nogmaals een bedrag per vereniging bijkomen. De verdeling vanaf 2018 is afhankelijk van een analyse van de groei van het aantal afdelingen per vereniging tussen de jaren 2008 en 2015.

Om deze groei vast te stellen werden verschillende groepen afgebakend naargelang de grootte van de groei. Kleine groeiers met een groei van 1 tot 9,9 % in het aantal afdelingen krijgen vanaf 2018 een bijkomend bedrag van 10.000 euro. Een tweede categorie met een bescheiden groei van 10 tot 19,9% krijgt een bijkomend bedrag van 30.000 euro. Middelgrote groeiers met een groei van 20 tot 39,9% krijgen een bijkomend bedrag van 40.000 euro, verenigingen met een groei tussen 40 en 59,9% krijgen 50.000 euro. In de categorieën met de grootste groei in het aantal lidafdelingen krijgen verenigingen met een groei tussen 60 en 79,9% van het aantal afdelingen een bijkomend bedrag van 60.000 euro en de grootste groeiers met een meer dan 80% toename van het aantal afdelingen krijgen een bijkomend bedrag van 70.000 euro. Wanneer er een status quo is of een negatieve groei blijft het extra bedrag van 2017 behouden.

Via deze werkwijze kunnen de middelen op een objectieve manier worden verdeeld over de migrantenverenigingen.

Het betreft een overgangsmaatregel in afwachting van het nieuwe decreet houdende de subsidiëring en erkenning van het sociaal-cultureel volwassenenwerk. Om die reden worden de bedragen in de jaren 2019 en 2020 constant gehouden en zijn ze niet onderhevig aan de gezondheidsindex.

Pro Memorie:

Het afwegingskader dat hierboven in de tekst werd toegelicht wordt ook toegelicht in het onderstaande schema:

	Migrantenvereniging	TOTAAL 2008	TOTAAL 2015	Groei 2008- 2015	Extra 2017	Extra vanaf 2018	Totaal vanaf 2018
1	Actieve Interculturele Federatie + (AIF)	94	108	15%	40.000	30.000	70.000
2	Federatie Marokkaanse Democratische Organisaties (FMDO)	87	174	100%	40.000	70.000	110.000
3	Federatie van Marokkaanse Verenigingen (FMV)	117	137	17%	40.000	30.000	70.000
4	Federatie van Zelforganisaties in Vlaanderen (FZO)	119	125	5%	40.000	10.000	50.000
5	Federation of Anglophone Africans (FAAB)	42	68	62%	40.000	60.000	100.000
6	Feniks vzw (ACLI+Federatie Wereldvrouwen)	147	183	24%	40.000	40.000	80.000
7	Internationaal Comité (IC)	174	335	93%	40.000	70.000	110.000
8	Turkse Unie van België (TUB)	120	176	47%	40.000	50.000	90.000
9	Unie van Turkse Verenigingen (UTV)	92	126	37%	40.000	40.000	80.000
10	Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims (VOEM)	73	72	-1%	40.000	0	40.000
	TOTALEN	1.264	1.504	19%	400.000	400.000	800.000

De Raad van State stelt zich de vraag of de ontworpen bepaling niet moet worden aangemeld bij de Europese Commissie.

M.b.t. de activiteiten van de etnisch-culturele federaties of de verenigingen van migranten waarvan in deze bepaling sprake, kan worden gesteld dat de regels van staatssteun niet van toepassing zijn. Dit oordeel is gebaseerd op de mededeling van de Europese Commissie betreffende het begrip „staatssteun” in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Deze mededeling werd op 19 juli 2016 gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Hierin lezen we onder 2.6 het volgende:

Cultuur en instandhouding van erfgoed, met inbegrip van natuurbehoud:

Gezien hun bijzondere karakter kunnen bepaalde activiteiten op het gebied van cultuur en instandhouding cultureel en natuurlijk erfgoed op niet-commerciële wijze worden georganiseerd en dus niet-economisch van aard zijn. Overheidsfinanciering van die activiteiten vormt dan ook mogelijk geen

staatssteun. De Commissie is van mening dat overheidsfinanciering van een activiteit op het gebied van cultuur of instandhouding van erfgoed die kosteloos toegankelijk is voor het brede publiek, een zuiver maatschappelijke en culturele doelstelling dient die niet-economisch van aard is. Evenzo doet het feit dat bezoekers van een culturele instelling of deelnemers aan een activiteit op het gebied van cultuur of instandhouding van erfgoed, met inbegrip van natuurbehoud, die openstaat voor het brede publiek, een financiële bijdrage moeten leveren die slechts een fractie van de reële kosten dekt, niet af aan het niet-economische karakter van die activiteit, omdat die bijdrage niet kan worden beschouwd als een echte vergoeding voor de geleverde dienst.

Voor de subsidies ter ondersteuning van deze sociaal-culturele verenigingen (het etnisch-culturele middenveld) is dit duidelijk het geval. Het gaat hier om activiteiten die kosteloos (de doelgroep van de etnisch-culturele federaties is vaak weinig kapitaalkrchtig, dus er zijn weinig tot geen opties om daar inkomsten uit te genereren (bv. lidgeld)) of tegen een fractie van de kostprijs beschikbaar zijn. De activiteiten die op grond van dit decreet kunnen worden gesubsidieerd, zijn van niet-economische aard waardoor een aanmelding bij de Europese Commissie niet is vereist.

Hoofdstuk 7. Omgeving

Afdeling 1. Wijzigingen in het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Artikel 10 tot en met 13

In het Jachtdecreet wordt een nieuw hoofdstuk IX/1 ingevoegd, waarmee een fonds, genaamd het Jachtfonds, wordt ingesteld. In dit hoofdstuk worden de oprichting, de principes en de doelstellingen vastgesteld van het Jachtfonds en van het Centraal Comité voor het Jachtfonds dat een belangrijke rol zal spelen bij de werking van het fonds. De nadere uitvoering van de hierbij ingevoegde decretale bepalingen zal vervolgens gebeuren bij besluit van de Vlaamse Regering. Via een dergelijk besluit worden onder meer de ontvangsten, de uitgaven, de samenstelling en de werking van het Centraal Comité van het Jachtfonds geregeld evenals de regionale werking van dit Centraal Comité.

De inkomsten van het Jachtfonds zullen afkomstig zijn van de aankoop van jachtverloven en jachtvergunningen. De aankoop van een jachtverlof (of een jachtvergunning) is een vereiste voor een jager om te mogen jagen in het Vlaamse Gewest. Het is te beschouwen als een retributie die de jager betaalt om gebruik te mogen maken van de open ruimte en het oogsten van het jachtwild (res nullius). Via het Jachtfonds is het de bedoeling om deze middelen terug aan te wenden te bate van het beleid inzake jacht in ruime zin. Ingevolge het advies van de Raad van State wordt de aanwending van de middelen binnen het Jachtfonds beter afgelijnd. Het Jachtfonds wordt ingesteld met het oog op het besteden van de middelen uit het fonds voor de volgende doelstellingen, die ook zijn weergegeven in het in het Jachtdecreet in te voegen artikel 32/1:

- 1° Het streven naar stabiele populaties van wildsoorten binnen hun leefgebieden;
- 2° Sensibilisering met betrekking tot de inpassing van het wildbeheer in het bredere kader van natuurbehoud;
- 3° Vastgestelde instandhoudingsdoelstellingen realiseren die een verbetering van de leefgebieden van wildsoorten met zich meebrengt;
- 4° de werking van de wildbeheereenheden bevorderen en ondersteunen;
- 5° de praktische organisatie van de jacht ondersteunen, namelijk de volgende aspecten:
  - a) jachtexamens organiseren;
  - b) een jachtverlof uitreiken;
  - c) een jachtvergunning uitreiken;
  - d) een plan als vermeld in artikel 7 van dit decreet, opmaken en indienen;

- e) de dienstverlening aan de jachtsector bevorderen;
- 6° maatschappelijk onaanvaardbare schade en impact door jachtwild, invasieve uitheemse soorten en beschermde soorten voorkomen en inperken;
- 7° wetenschappelijk onderzoek in het kader van de doelstellingen, vermeld in punt 1° tot en met 6°, uitvoeren.
- 8° verscherping van het toezicht op de toepassing van de jachtreglementering

Via het Jachtfonds krijgt de jachtsector medezeggenschap bij de besteding van de middelen kaderend in het jachtbeleid in de ruime zin. Circa 11.000 jagers zijn actief in het buitengebied, verspreid over heel Vlaanderen. De jachtsector is dus aanwezig in een groot deel van de open ruimte in Vlaanderen. Het huidige werkingsgebied van de wildbeheereenheden is bijna gebiedsdekkend en hierbij vindt ook een aanzienlijk deel van de jachtactiviteiten plaats in landbouwgebied. Samen met de landbouwsector, de administraties en de maatschappelijke partners actief op het vlak van het beleid inzake natuurbehoud en natuurbeheer, is ook de jachtsector een belangrijke partner voor het beleid en het beheer van de open ruimte in Vlaanderen.

Het Jachtfonds wordt ingesteld bij het Agentschap voor Natuur en Bos, de entiteit die binnen de Vlaamse overheid verantwoordelijk is voor het beleid inzake jacht. Voor de aanwending van het Jachtfonds worden via het centraal comité van het Jachtfonds aan de bevoegde minister de nodige voorstellen gedaan voor de aanwending van de middelen uit het jachtfonds.

De verwachte inkomsten van het jachtfonds worden geraamd op ca. 1.8 miljoen euro per jaar. De besteding van de middelen wordt verdeeld over twee categorieën:

1° een eerste categorie omvat de financiering en organisatie van diverse reguliere processen waaronder organisatie van het jachtexamen, uitreiken van jachtverloven en vergunningen, optimalisatie van de digitale dienstverlening en dergelijke. Dat is te begrijpen in het kader van doelstelling 4° in de opsomming hierboven;

2° De tweede en grootste categorie omvat allerhande initiatieven ter ondersteuning van het jachtbeleid enerzijds en het natuurbeleid anderzijds. Deze categorie strookt met de doelstellingen 1°, 2°, 3°, 5° en 6° in de opsomming hierboven. De besteding van deze laatste categorie gebeurt op voorstel van het Centraal Comité van het Jachtfonds.

Afdeling 2. Wijziging van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen
Milieuheffingen

Artikel 14

Ingevolge de lineaire verhoging van alle heffingstarieven vanaf 1 juli 2015 bedraagt die heffing momenteel reeds 3,98 euro/ton. De drempel voor het uitvoeren van bodemsaneringen en grondreiniging is op die wijze de afgelopen twee jaar aanzienlijk verhoogd. ELFM-projecten worden door dergelijke heffing volledig gehypothekeerd. Voor ELFM-projecten wordt bijgevolg om die reden nu reeds opnieuw een nulheffing ingevoerd.

In Vlaanderen wordt het aantal voormalige stortplaatsen geraamd op ruim 2.000 sites met een gezamenlijk oppervlak van bijna 90 Km². Voor een groot aantal van deze locaties is de eindafwerking suboptimaal evenals de nabestemming. De goedgekeurde conceptnota over Duurzaam Voorraadbeheer van Stortplaatsen voorziet een actiever beleid om de stortplaatsen op lange termijn te beheren om aldus de voorraad aan materialen/ruimte duurzaam aan te wenden en de leefomgeving beter te beschermen. Het betreft hier niet alleen stortplaatsen zoals op dit ogenblik gedefinieerd en vergund. Ook historische opslag van

afvalstoffen op een bepaalde plaats wordt in dit verband als een stortplaats beschouwd.

Bij de sanering van dergelijke stortplaatsen is er thans geen drijfveer om het ruimtelijk rendement op te drijven en daardoor resulteren de saneringsconcepten vaak in de isolatievariant of in het beste geval de herinrichting van het stort op kleiner terreindeel. Bij deze isolatiekeuze komt er geen heffingsproblematiek aan bod. Van zodra echter gekozen wordt voor een (gedeeltelijke) verwijdering van de afvalstoffen waarbij er geen volledige recyclage/hergebruik mogelijk is, dan is er heffing verschuldigd op het hernieuwd te storten aandeel.

Nochtans verdient de effectieve verwijderingsvariant de nodige aandacht zonder dit evenwel als verplichte uitvoeringswijze in te voeren. Deze verwijdering zorgt voor ruimtelijke efficiëntiewinst en het vervallen van de eeuwigdurend nazorg (dit is niet expliciet opgenomen in de exploitatiewetgeving maar is inherent aan de blijvende aanwezigheid van het stortmateriaal).

Om de drempel voor ELFM-projecten zo laag mogelijk te houden en geen enkel project te hypothekeren wordt nu reeds een nulheffing voorzien.

De OVAM moet binnen het kader van haar beleid rond Duurzaam voorraadbeheer van stortplaatsen haar voorafgaandelijke goedkeuring voor het toepassen van de heffing te verlenen.

Aangezien er tot op heden nog geen ELFM-projecten zijn opgestart is er geen budgettaire impact. Wel moet een nulheffing ingevoerd te worden om te vermijden dat deze projecten door het geldende tarief gehypothekeerd worden.

Hoofdstuk 8. Onderwijs en vorming

Afdeling 1. Gelijkschakeling coëfficiënt administratieve omkadering in het GO! ter compensatie van afbouw RAGO-punten

Artikel 15 tot en met 18

Huidige regelgeving rond lagere omkaderingscoëfficiënt in het GO!

De huidige regelgeving omtrent administratieve omkadering legt de coëfficiënt voor administratieve ondersteuning in het gemeenschapsonderwijs lager dan de coëfficiënt in het gesubsidieerd onderwijs.

De puntenenveloppe voor administratieve ondersteuning bestaat uit een basisenveloppe van 9 punten voor iedere school. Daarnaast krijgt elke school nog een bijkomende enveloppe die wordt berekend door het aantal gewogen regelmatige leerlingen op de teldag of het gemiddeld aantal gewogen regelmatige leerlingen tijdens de telperiode die van toepassing is voor de berekening van de lestijden volgens de schalen te vermenigvuldigen met de puntenwaarde per leerling. De puntenwaarde per leerling is in het gewoon basisonderwijs bepaald op 0,1543 in het gemeenschapsonderwijs en op 0,1745 in het gesubsidieerd onderwijs. In het buitengewoon basisonderwijs bedragen de coëfficiënten respectievelijk 0,2378 in het gemeenschapsonderwijs en 0,2857 in het gesubsidieerd onderwijs.

Dat het gemeenschapsonderwijs een lagere omkaderingscoëfficiënt kent, komt doordat het nog beschikt over een groep voormalige rekenplichtig correspondenten (RC).

Huidig afbouwmechanisme van RC

Artikel 192, § 2, van het decreet basisonderwijs stelt dat vanaf 1 september 1997 het aantal financierbare uren vermindert telkens een rekenplichtig correspondent uit dienst treedt, en dit met het aantal financierbare uren dat de betrokkene presteerde. De uitwerking van dit afbouwmechanisme in het GO! zorgt ervoor dat veel RC uit dienst zijn getreden en niet vervangen kunnen worden.

De vrijgekomen loonkost van de uit dienst tredende rekenplichtig-correspondenten wordt toegevoegd aan de werkingsmiddelen. De verhoging van het werkingsbudget met de loonkosten die jaarlijks vrijkomen door de toepassing van artikel 192, §2 wordt beschreven in artikel 79, §4, (gewoon) en artikel 85bis, §4 (buitengewoon) van het decreet basisonderwijs.

Waarom nu decretaal ingrijpen?

Omdat de enveloppe Rago-punten de laatste jaren zo sterk is gedaald, zal vanaf 1 september 2017 de lagere berekeningscoëfficiënt van het GO! voor organieke omkadering niet meer in voldoende mate gecompenseerd worden door de aanwezigheid van rekenplichtig-correspondenten. Paragraaf 3 van artikel 192 voorzagt reeds in zo'n gelijkenschakeling uit te werken door de Vlaamse regering.

Decretaal voorstel

In begrotingsjaar 2017 voorzien we een gelijkenschakeling van de organieke puntenenveloppe administratie van het GO! aan die van het gesubsidieerd onderwijs door eenzelfde omkaderingscoëfficiënt te hanteren.

Gelijktijdig voorzien we een stopzetting van de jaarlijks toegekende Rago-puntenenveloppe aan het GO!. De bestaande RC worden dan aangerekend op de puntenenveloppe voor administratieve ondersteuning, zoals geregeld in artikel 100undecies, §3 van het decreet rechtspositie van het GO!.

Dit houdt volgende decretale wijzigingen in:

- Opheffing van de huidige systematiek in artikel 192 van het decreet basisonderwijs over RC;
- Toevoeging van een overgangsmaatregel in artikel 192 die voor RC de helft van de punten van een administratief medewerker aanrekent;
- Toevoeging van een deel van de voorziene afvloeit aan rekenplichtig-correspondenten aan de werkingsmiddelen. Voor het gewoon basisonderwijs bedragen deze middelen 486.000 euro, voor het buitengewoon basisonderwijs 53.000 euro.

Daarnaast zullen in de omzendbrieven 'Personeelsformatie Scholen in het Gewoon Basisonderwijs' en 'Personeelsformatie Scholen in het Buitengewoon Basisonderwijs' de omkaderingscoëfficiënten voor de berekening van de puntenenveloppe administratieve ondersteuning voor het GO! en het gesubsidieerd onderwijs gelijkgetrokken worden.

Repliek op het advies van de Vlaamse Onderwijsraad:

Met betrekking tot het RAGO-personeel werd een overgangsmaatregel ingevoegd in artikel 192 die voor rekenplichtige correspondenten tijdens de afbouwperiode de helft van de punten van een administratief medewerker aanrekent.

Afdeling 2. Machtiging aan AGION voor verbintenissen voor huursubsidies

Artikel 19

In het kader van de huursubsidies, die werden mogelijk gemaakt door de aanpassing van de schoolpactwet (vanaf artikel 19bis) en geconcretiseerd werden in een besluit van de Vlaamse regering van 4 mei 2016, werd in 2016 een oproep naar de scholen gelanceerd en werden concrete dossiers ontvangen. Met voorliggende bepaling wordt de verbintenismachtiging hiervoor geregeld. AGION wordt er toe gemachtigd verbintenissen aan te gaan voor huursubsidies voor een totaal van maximaal 3.600.000 euro subsidie per jaar. De regelgeving voorziet ook een indexatie van de onderliggende huurcontracten waardoor het noodzakelijk is ook het voorziene krediet op dezelfde manier te laten evolueren. De looptijd van de huursubsidieregeling is ingevolge de ESR-2010-regels beperkt tot maximum 18 jaar.

Afdeling 3. Bachelor in de toegepaste psychologie Artesis Plantijn Hogeschool Antwerpen

Artikel 20 en 21

Op 14 juli 2015 verkreeg de opleiding 'assistent in de psychologie' van het CVO Provincie Antwerpen de accreditatie tot bacheloropleiding. Deze opleiding werd op 1 september 2016 overgeheveld van het CVO Provincie Antwerpen naar de Artesis Plantijn Hogeschool Antwerpen.

Het artikel V.204 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat bij een dergelijke overheveling de hogeschool verplicht is om tewerkstelling te verschaffen aan alle vast benoemde en tijdelijk aangestelde personeelsleden van doorlopende duur van het onderwijzend personeel, op voorwaarde dat die personeelsleden in de periode van 1 juni tot en met 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie of de tijdelijke erkenning is verleend, tewerkgesteld zijn geweest in de opleiding in kwestie. De lectoren van de opleiding 'assistent in de psychologie' werden vanaf 1 september 2016 met andere woorden personeelslid van de AP Hogeschool Antwerpen.

In begrotingsjaar 2016 werd met een begrotingsartikel in de uitgavenbegroting de mogelijkheid gecreëerd om de loonkost van de betrokken personeelsleden vanuit de loonsbudgetten van het volwassenenonderwijs over te hevelen naar de middelen voor het hoger onderwijs.

Gezien de totale loonkost van de betrokken personeelsleden momenteel gekend is, en gezien het recurrente karakter van deze overheveling wordt in een decretale verankering in de codex hoger onderwijs voorzien.

In eerste instantie wordt dit budget toegevoegd aan de werkingsuitkering van de Artesis Plantijn Hogeschool Antwerpen. Dit budget wordt geleidelijk afgebouwd en het afgebouwde budget wordt toegevoegd aan het variabel onderwijsdeel voor de professionele opleidingen. De studenten in de overgedragen opleiding worden immers vanaf het begrotingsjaar 2019 meegeteld voor de berekening van de hoogte van de financiering van deze instelling.

Afdeling 4. Extra leraarsuren HBO5-opleidingen.

Artikel 22

Om te voorkomen dat HBO5 te sterk afgetopt wordt, werd in het HBO decreet en decreet volwassenenonderwijs (artikel 107) opgenomen dat aan de groei met betrekking tot de opleidingen van het hoger beroepsonderwijs aan alle Centra voor Volwassenenonderwijs samen een bedrag van 1.644.512 euro in begrotingsjaar 2016 en een bedrag van 3.114.506 euro vanaf het begrotingsjaar 2017 wordt toegevoegd.

Voor schooljaar 2016-2017 werden 41.622,70 uren toegekend door de Vlaamse Regering bij Besluit van de Vlaamse Regering van 27 mei 2016 houdende de vastlegging van de maximale groei voor de centra voor basiseducatie en voor de centra voor volwassenenonderwijs per indeling en de toekenning van bijkomende leraarsuren voor de indeling HBO5 voor het schooljaar 2016-2017.

Als we dit aanhouden in schooljaar 2017-2018 dan betekent dit voor het begrotingsjaar 2017 een extra budgetbehoefte van 398.709,6€. Dit budget werd toegekend bij de begrotingsopmaak 2017, maar het VWO-decreet werd toen niet aangepast via het programmadecreet. Dit wordt rechtgezet bij deze begrotingscontrole. De corresponderende leraarsuren worden hierbij ingeschreven.

Afdeling 5. Aanpassing bijkomende middelen in het kader van de asielcrisis

Artikel 23

De kredieten (loon- en werkingskredieten) worden aangepast conform de laatste ramingen (december 2016) inzake in- en doorstroom NT2 voor begrotingsjaar 2017.

Bij de initiële berekening van de extra kost n.a.v. de asielcrisis werd berekend dat het aantal extra instromers een meerkost van ca. 36mio euro zouden betekenen. De initiële berekening van het benodigde krediet gebeurde toen op basis van twee gegevens:

- De gemiddelde kost per NT2-traject in het verleden (2.700 euro)
- Het aantal verwachte extra inburgeringstrajecten: voor het jaar 2016 ging inburgering eind 2015 uit van 13.775 inburgeringstrajecten die zouden opgestart worden.

In begrotingsjaar 2016 werd 13,3 mio euro effectief ingezet, dat is 36% of 1/3e van de initieel berekende 37mio euro.

Voor de berekening van het benodigd budget 2017 werd de reële inzet van de laatste 4 maanden van 2016 geëxtrapoleerd naar het volledige begrotingsjaar 2017. Er werd immers geconstateerd dat er een verhoogde instroom heeft plaatsgevonden gedurende deze maanden. De totale kost (lonen + werking) wordt voor begrotingsjaar 2017 aldus geraamd op 16.761k euro.

De aanpassing van dit artikel biedt de mogelijkheid om de totale budgettaire noden voor begrotingsjaar 2017 in te lossen.

Afdeling 6. Flexibele inzet uren POT-trajecten

Artikel 24

In de uitvoering van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap is er voor de invulling van het voltijds engagement voor kwetsbare jongeren in problematische situaties voorzien in een persoonlijk ontwikkelingstraject (POT). Deze POT-trajecten worden aangeboden door Centra voor Deeltijdse Vorming (CDV's) die worden erkend bij artikel 17 van het decreet leren en werken. Voor de werking van deze CDV's is er in artikel 95 van het decreet leren en werken voorzien in een vast pakket deelnemersuren per CDV per werkingsgebied. Er is elk jaar een mogelijkheid om in dit pakket uren te schuiven afhankelijk van te verwachten noden.

De CDV's zijn echter vragende partij om bovenop de mogelijkheid om jaarlijks uren te verschuiven (en de nodige aanpassingen daartoe te laten maken aan het decreet leren en werken), ook in de loop van het schooljaar te verschuiven binnen de eigen organisatie, maar over de werkingsgebieden heen, zonder dat deze daarbij over het maximale aantal uren in Vlaanderen gaan (en dus niet gaat leiden tot budgettaire meerkost). De CDV's zijn van mening dat dit tot een betere besteding van de beschikbare uren kan leiden gezien er nu werkingsgebieden zijn die het toegekende urenpakket niet ten volle benutten, tegenover werkingsgebieden die (op eigen middelen) ruim boven het toegekende pakket gaan.

Afdeling 7. Middelen verhoogde taalvereiste NT2

Artikel 25

Toelichting bij tweede lid

Op 1 april 2004 is het Vlaamse inburgeringsbeleid ten aanzien van anderstalige nieuwkomers in werking getreden. Dit inburgeringsbeleid houdt in dat inburgeraars een inburgeringstraject moet volgen. Dit traject bestaat uit Nederlands als tweede taal (NT2), Maatschappelijke Oriëntatie, loopbaanoriëntatie en trajectbegeleiding.

Vanaf 1 september 2014 wordt het niveau van de taal cursus Nederlands voor inburgeraars verhoogd van A1 naar A2. Door de verhoging naar A2 moeten nieuwkomers zich vlotter uit de slag kunnen trekken in dagelijkse situaties. Om de verhoging te realiseren zijn extra middelen nodig voor de CVO en CBE die NT2 aanbieden.

Voor het schooljaar 2017-2018 wordt een verlenging van deze bijkomende middelen ingeschreven met de verdeling volgens het beschikbare budget van 2017.

De totale kost, en dit op kruissnelheid, bedraagt vanaf begrotingsjaar 2017; 12.117.000 euro. Dit is een stijging van 2.150.000 euro ten opzichte van begrotingsjaar 2016 en 2015.

De aanpassing van dit artikel biedt de mogelijkheid om de totale budgettaire noden vanaf begrotingsjaar 2017 in te lossen.

Repliek op het advies van de Vlaamse Onderwijsraad:

Met betrekking tot NT2 verhoogde taalvereiste werden bij deze begrotingscontrole reeds de budgetten opgetrokken tot 12,1 miljoen euro. De inkanteling wordt in een latere fase opnieuw besproken.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaamse minister van
Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen
en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en
Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ